

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cels[issi]mi ac rev[erendissi]mi principis Ferdinandi
episcopi Paderbornensis ... Baronis de Fvrstenberg Votiva
epigrammata, divis titularibus Luciae Virg. et M.
Syracusanae, Liborio episc. ...**

Ferdinand <Paderborn, Bischof, II.>

[S.l.], 1677

Clemens PP. IX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-7730

CLEMENS PP. IX.

Venerabilis Frater salutem & Apostolicam benedictionem. Non sine præcipuo lætitiæ & animi grati sensu profectò audivimus, quanto piæ religionis, & ergà Sanctam hanc Sædem & Nos filialis obsequij studio Fraternalitas Tua opem defensionis Candiæ conferre parata sit. Cui sanè tam promptæ voluntati ac liberalitati, uti nunc paternæ mentis præcipuâ caritate respondemus, ità quoties occasio tulerit, omnibus in rebus ad rationes Tuas pertinentibus benignè prolixèquè satisfacturi sumus, cum præsertim ea sit generosa virtus & magnanimitas Tua, ut etiam pollicitis addere & cumulare velit, quidquid prætereà in Comitibus publicis decerneretur. Quod etsi sponte Tuâ Te facturum esse offers, tamen pro muneris nostri debito, & summâ rei gravitate, quantum maximè possumus, vehementer etiam atque etiam postulamus. Interim egregiæ pietati Fraternalitatis Tuæ retributorem Deum accuratè precamur, Apostolicamquæ benedictionem peramanter impertimur. Datum Romæ, apud S. Mariam Majorem sub annulo Piscatoris, Pontificatus Nostri anno secundo, 4 Maji, 1669.

F. FLORENTINUS.

His adjunxit suas Eminentissimus Cardinalis Rospi gliosius.

Ill.^{mc} & R.^{mc} Domine,

Egregia liberalitas, quâ D. T. Illma Venetâ Republicam adversus Christiani nominis hostem adjuvat, dignum Te loco prædicat, quem & in exi-

B 3

stima-

stimatione Aulæ Romanæ, & in Sanctissimi D. N. benevolentia, & in Ecclesiæ Hierarchiâ amplissimum obtines. Magno omnium plausu & commendatione exceptus est hujus rei nuntius, sed Sanct. Sux animum præcipuo quodam gaudij sensu perfudit, quòd tam illustri factò, & filialis in se obsequij devotionisque plenissimo, videt suum in Te amplectendo, & rebus Tuis favendo judicium comprobari: quodque exemplo tam liberali planè confidit ceteros Germaniæ Principes ad commune rei Christianæ periculum propullandum advolaturos. Sanè quantum ad veterem Sanct. Sux in Te amorem magnanimâ istâ pietatis Tuæ significatione cumulum adjunxeris, conjicies ex literis Pontificiis, quæ his adjunctæ D. T. Illustrissimæ reddentur. Sed ex opportunitatibus, quæ se dabunt ornandi Tui, id ipsum planè perspicies. Ad me quod pertinet, gratissimum mihi feceris si operâ industriaquæ meâ in Tuis & Ecclesiarum Tuarum rebus frequenter uteris, quemadmodum & vetus nostra amicitia, & Tua eximia virtus, ac præclara in Religionem Catholicam, atque in hanc Sanctam Sedem merita postulant. Lætâ interim D. T. Illustrissimæ omnia cum diuturnâ incolumitate auguror. Datum: Romæ, 4 Maji, 1669.

Maçte istâ tuâ præstabili virtute & magnificentiâ Ferdinande. Missum sacro bello subsidium religionis defensæ partem Tibi acceptam feret. Tempia & aræ à Te posita monumenta erunt tuæ pietatis, ultra ævi tui terminos duratura. A te exstructa cœnobîa divinas laudes etiam tum in terris per te concinent, cum tu illas in Cælestium choro excipies, & subsequeris. Spectetur in hac paginâ, tamquam

in

in tabellâ rudi penicillo adumbratâ tuum illud in divino cultu augendo tutandoque studium, quo aureos tibi ad cælum gradus struis, nec de hominibus tantum, sed quodam etiam modo de Deo ipso benè mereri studes.

14. QUID REFERAM, QUÆ, CEU REMIS UTARIS ET AURA, CONSILIA AGGREDERIS.

SUAVITER ET FORTITER. Tessera Ferdinandi Principis est. Quæ venustius explicari non potest, quàm per navim velo & remis impulsam.

15. DUM SALVUM NOBIS TE AMICA RESERVANT NUMINA. Libuit hîc mihi tenui in re periculi, quo defunctus es, Princeps Celsissime, imaginem aliquam cogitationi Tuæ subicere, cum neque mihi ex Virgilij auctoritate syllabam insequentis verbi conflictio, neque Tibi vitam, quæ Dei benignitas fuit, morbus & incommodorum concursus ἐξέδρασε.

16. NON OVA MIHI, NON SULPHURA PONE. De ovis & sulphure in lustrationibus adhiberi solitis constat ex Homero, Tibullo, Propertio, Iuvenale, aliisque. Vnum Ovidij locum produxisse satis sit, cum amantis ægræ thalamum illâ ratione lustrari jubet, aitque id officij genus multis viam aperuisse, ut in tabulis suprema voluntatis, seu testamentis locum sortirentur.

Et veniat, quæ lustret anus lectumque, locumque,

Præferat & tremulâ sulphur & ova manu.

Omnibus his inerunt gratæ vestigia curæ:

In tabulas multis hæc via fecit iter.

Ovid. lib. 2. de Arte.

Mihi verò, Celsissime ac Reverendissime Princeps, satis est morbi Tui contagionem Dei beneficio, & S. Lucie patrocinio expiatam carmine posse gratulari.